

Către păstorii preacuvioși, monahii iubitori de Dumnezeu și credincioșii plini de evlavie ai Bisericii Ortodoxe din America

Preaiubiți întru Domnul:

Hristos a înviat!

Împreună cu cei care au venit *înainte de revărsarea zorilor* cu Maria, am sosit la acea zi dintâi a săptămânii și am găsit piatra de la mormânt dată la o parte. Cu uimire, cugetăm la întrebarea Îngerului: “Pentru ce căutați, printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare?” Și cu mirare, ne uităm la giulgiul care stă în mormântul gol, ca un semn profund al realității învierii lui Hristos, Biruitorul Morții.

Precum mironosițele și Apostolii care au alergat la mormânt, noi toți am făcut o călătorie din întunericul și confuzia acestei lumi, către lumina și adevărul învierii. Am trecut peste marea cea mare a Postului, cerându-i Domnului să ia de la noi trândăvirea, grija de multe, iubirea de stăpânire și grăirea în deșert, ca să le putem înlocui pe acelea cu iubirea față de Hristos, cu milostivirea pentru toți oamenii și cu grija de întreaga creație. Am fost pelerini cu Domnul prin pustiul Patimilor Dătătoare de Viață și am gustat din minunea “lucrării universal hrănitore a Crucii” (Sf. Timotei din Antioh).

Acum, suntem reînnoiți cu o râvnă apostolică ce izvorăște atât din Cruce, cât și din mormântul gol, și își împlinește menirea în lucrarea plină de har pe care și-au asumat-o cei doisprezece Apostoli, când au hotărât să vestească Învierea în toate colțurile lumii. Ne este amintit faptul că ne aflăm cu toții, în Sfânta Biserică, într-un “pelerinaj al cuvântului apostolic,” după cum spunea Sf. Gherman din Alaska, și că în fiecare clipă a acelui pelerinaj trebuie să ne măsurăm cu Hristos și cu aceia care, prin martiriu, prin asceză și prin lucrări misionare, s-au dovedit a fi martori ai puterii dătătoare de viață a crucii lui Hristos și ai slavei Împărăției Sale.

Astăzi, ne luăm angajamentul față de Domnul Nostru și Sfânta Sa Biserică de a duce lupta cea dreaptă a credinței și de a ne continua călătoria pe cărarea dreptății, a sfințeniei, a credinței, a dragostei, a tăriei și a blândeții (1 Timotei 6:11-12). Bucurându-ne în această zi de izbânda împotriva morții și urmându-ne drumul, fiind transformați din slavă în slavă (2 Corinteni 3:18), să ținem minte că indiferent pe ce cărare ne poartă pelerinajul nostru, cu toții suntem chemați să fim Apostoli și martori ai Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

De aceea, să răspundem la chemarea pe care Îngerul o adresează celor care stăteau în fața mormântului gol, și împreună cu Apostolii, cu Mucenicii, cu Asceții și cu Misionarii, *să ne grăbim să vestim lumii că Domnul a înviat și a distrus moartea, căci El este Fiul lui Dumnezeu, care mântuiește omenirea.*

Fie ca slava care astăzi strălucește atât de îmbelșugat din mormânt să ne țină bucuria și să ne dea lumina pentru pelerinajul nostru sfânt, ducându-ne către viața lumii care va veni.

Cu dragoste în Domnul înviat,

†Tikhon
Arhiepiscop de Washington
Mitropolit al Întregii Americi și Canadei